

עפ"ת (מרכז) 41157-09-14 - מיכאל לוי נ' מדינת ישראל

עפ"ת (מרכז) 41157-09-14 - מיכאל לוי נ' מדינת ישראל מחוזי מרכז

עפ"ת (מרכז) 41157-09-14

מיכאל לוי

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[23.03.2016]

בפני כב' השופטת הבכירה, נגה אהד

פסק דין

לפניי ערעור על חומרת העונש שגזר בית משפט תעבורה מרכז בתיק 6746-11-13 לאחר שהורשע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה עבירה על סעיף 67 לפקודת התעבורה (נוסח חדש), התשכ"א - 1961 (להלן: "הפקודה"), נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף עבירה על סעיף 10(א) לפקודה, שימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח, עבירה על סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי.

העונש שנגזר:

10 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר על תנאי בן 4 חודשים בחופף;

12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים;

פסילת רישיון נהיגה בפועל למשך 24 חודשים, תוך הפעלת פסילה מותנית בת 6 חודשים במצטבר, סך הכל לריצוי בפועל 30 חודשי פסילה;

פסילת רישיון נהיגה על תנאי בת 24 חודשים למשך 3 שנים;

חילוט ערבות כספית בסך ₪15.000;

חילוט רכב המאזדה מספר רישוי 27-732-71 לטובת אוצר המדינה.

מכאן הערעור שלפני.

נימוקי הערעור:

בית משפט קמא טעה משלא אימץ האמור בהמלצת שרות המבחן להורות על מאסר שירוצה בעבודות שרות. וכן הטלת צו מבחן לשנה;

בית משפט לא התייחס לסיכויי שיקום המערער;

בית משפט לא נתן משקל להיותו של המערער במעצר ממש במסגרת תיק זה, וכן לא נתן משקל להיותו נתון במעצר בית משך תקופה ארוכה;

נימוקי המשיבה:

למערער 9 הרשעות קודמות במסגרתם נדון למאסרים בפועל, וותק נהיגה משנת 2004, רישיונו פקע בשנת 2006, צבר 40 הרשעות קודמות בתעבורה. העבירה של נהיגה בעת פסילה בוצעה בפעם השלישית; בית משפט לא התעלם מהאמור בתסקיר קצין מבחן, לא התעלם מלקיחת אחריות באופן חלקי; לא נפלה כל טעות בגזר הדין, העונש עליו הורה בית משפט קמא, מצוי במתחם הראוי כאמור בפסיקת בית המשפט העליון.

לגופו של ענין:

1. במסגרת הדין בערעור הוגשה חוות דעת שלילית מהממונה.

בקשת בא כח המערער להפנותו שוב לממונה נדחתה.

2. המערער עצמו פנה לבית המשפט במהלך הדין בערעור, הסביר כי עזב את עולם הפשע כדבריו: "כשעשיתי עבירות פליליות ידעתי לקבל את העונש שלי כיום, על נהיגה בזמן פסילה, אני יודע מה עשיתי, לקחתי אחריות על המעשים שלי, לבוא להיכנס לכלא 10 חודשים זה מחזיר אותי אחורה....אני אחרי חתונה, ...נקלעתי לחובות ענק, הייתי בצרות, ניסיתי לברוח מהמציאות.. הייתי כבר בבית הסוהר, מה זה ייתן לי? להחזיר אותי לעולם הפשע" (פרוטוקול דיון מיום 21.12.2014 עמ' 3).

דברים אלה נאמרו גם בבית משפט קמא, ראה סעיף 5 לגזר הדין.

יחד עם זאת, עולה מתוך גזר הדין סעיף 10 ממנו, בעמוד 28 ש' 22-25, כי דברים דומים אמר ביום 15.7.13 וביום 5.8.13 בבית משפט במסגרת דיון בתיק 612-06-13. לאור דבריו הקל בית משפט עמו והורה על מאסר שירות בעבודות שרות. לאור האמור לעיל, קובע בית משפט קמא במסגרת גזר הדין נושא הערעור, כי אי אפשר ליתן אמון במערער ובהבטחותיו, שנמצאו ריקות מתוכן, ואין די בהבעת המוטיבציה הראשונית לעשות שינוי בחייו כדי למלטו מהעונש בגין העבירות אותן ביצע.

אני מוצאת מסקנה זו של בית המשפט כנכונה.

3. המערער בעניינו נתפס נוהג בזמן פסילה בפעם השלישית בזמן פסילה, ללא רישיון נהיגה שפקע שנים ארוכות וללא ביטוח. לא רק זאת אלא, העבירה בוצעה בעודו מרצה עבודות שרות שהוטלו עליו בגין נהיגה בזמן פסילה כשמרחף מעל ראשו מאסר על תנאי בן 4 חודשים.

4. בית משפט נתן דעתו למתחם הענישה, לפסיקה הנוהגת בעבירות שערעור זה עוסק בהן, נתן משקל לאמור בתסקיר, יחד עם זאת משלא נתן בית משפט קמא אמון במערער, כי מדובר בחרטה כנה ואמיתית, ולאחר שנתן משקל לתקופת מעצרו מיום 27.11.13 ועד יום 2.1.14, ולאחר מועד זה, היותו נתון במעצר בית עד למועד גזר הדין הורה על העונש כמפורט בערעור זה.

5. לא מצאתי כי נפלה טעות בבית משפט קמא, לא בנסיבות העושה, לא בנסיבות המעשה.

חסד גדול עשה בית משפט קמא, משהורה על הפעלת מאסר על תנאי בן 4 חודשים בחופף ולא במצטבר.

לא מצאתי מקום להתערב בעונש הערעור נדחה.

המערער יתייצב לריצוי עונש המאסר בבית סוהר הדרים, ביום 1.5.16 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס כשברשותו תעודת זהות ופסק דין זה.

על ב"כ המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: **-*****_**.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע גזר הדין יעמדו בתוקפם עד להתייצבות המערער לריצוי עונשו. ניתן היום, י"ג אדר ב' תשע"ו, 23 מרץ 2016, במעמד המערער וב"כ הצדדים.